

SERIE 13

1. ἄνδρες τινὲς ἔλεγον τῷ βασιλεῖ ποῦ βαίνει ὁ κλέπτης
2. λέγε ἡμῖν πῶς δύνασθε ἐλεύθεροι εἶναι καὶ αὐτόνομοι γίγνεσθαι
3. οὐδυνάμεθα ἀκούειν τίνος εἰσὶν οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἵπποι
4. ὁ δικαστὴς βούλεται γινώσκειν τίνος πόλεως ἐστὶν ὁ στρατηγός
5. ἄρ' ὁρᾷς τίνας ἄνδρας ἄγουσι πρὸς τὸ δικαστήριον;
6. ὁ βασιλεὺς τοὺς βαρβάρους ἐρωτᾷ τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἤκουσι
7. διδάσκαλός τις τοὺς μαθητὰς ἐδίδασκε τίς δὲ ὁ βίος, τίς δὲ ὁ θάνατός ἐστιν
8. δεῖ σκοπεῖν μὴ τίνες λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, ἀλλὰ τίνες εἰσὶν.
9. οἱ ἄνθρωποι ἐθέλουσι γινώσκειν τί τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικόν ἐστιν.
10. τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὁρᾷν οὐ δύναμαι, ἀλλὰ τοῖς κήρυξι ποῦ ὁ κλέπτης ἐστὶ λέγειν βούλομαι.
11. πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἔξεστι μανθάνειν τί ἐστὶν καὶ ποῦ οἰκεῖ ἡ εὐδαιμονία
12. δεῖ σκοπεῖν πῶς δύναται ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διάγειν
13. λέγετέ μοι τί ἐν νῷ ἔχει ὁ ὑμῶν φίλος
14. οἱ δικασταὶ ἐρωτᾷ τοὺς κλέπτας ἐκ τίνος οἰκίας ἔφευγον
15. νομίζεις τοὺς διδασκάλους γινώσκειν τί τὸ τοῦ μαθητοῦ ὄνομα ἦν
16. βουλομένη αὐτὸν κολάζειν, ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ ποῦ ὁ κακὸς παῖς ἐστὶν
17. ὦ κήρυξ, ἐρώτα τὸν ἄρχοντα τίς τῶν ποιητῶν τὸν ἀγῶνα νικᾷ
18. Ἀθηναῖος μὲν τις ἐρωτᾷ τὸν Περικλῆ πῶς ἔχει τὰ πράγματα ἐν ταῖς Ἀθήναις
19. μὴ νόμιζε τί δύνασαι ὑπὲρ μοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ πῶς δύναμαί σοι βοηθεῖν
20. ἄρ' οἴσθα σαφῶς διὰ τί οἱ πολῖται τήμερον πρὸς τὸ ἄστὺ ἔρχονται;
21. δῆλόν ἐστιν ὅτι αἱ γυναῖκες λέγειν οὐδύνανται τίνα ἄνθρωπον ἐδίωκον
22. ἀγαθῷ ἱατρῷ δυνατόν ἐστι μανθάνειν πῶς αἱ νόσοι γίνονται
23. οὐ γινώσκειν δυνάμεθα πόθεν οὗτοι οἱ ναῦται ἦλθον ξένοι ὄντες.
24. ποῖ αἱ ψυχαὶ ἀποθνησκούσαι ἔρχονται οὐ δυνατόν ἐστὶ γινώσκειν
25. ὁ ποιητὴς διέρχεται πῶς οἱ Ἕλληνες τοὺς Πέρσας νικῶσιν
26. βουλόμενοι αὐτὰ λαμβάνειν, ἐρωτῶσιν οἱ μαθηταὶ ποῦ ἐστὶν τὰ νέα βιβλία
27. οὐδενὶ ῥᾷδιόν ἐστι γινώσκειν τί ἐστὶ μετὰ τὸν βίον
28. ὁ Σωκράτης οὐκ ἐγίνωσκε τί ὁ ἐν τοῖς Δελφοῖς θεὸς λέγειν βούλεται
29. βούλομαι γινώσκειν διὰ τί θεὸν καλεῖς θνητὸν ἄνδρα
30. οἱ βάρβαροι ἐρωτῶσι τίσιν ἄγει τοὺς ἵππους ὁ δοῦλος
31. οἱ σοφοὶ ἱατροὶ ἀεὶ ζητοῦσι τίνες αἱ τῶν νοσῶν αἰτίαι εἰσὶν
32. οὐκ ἐγίνωσκον οἱ στρατιῶται τίνα ἄνδρα ἀπο τῶν Ἀθηνῶν ἐπέμπομεν
33. νομίζω ὅτι οἱ μαθηταὶ οὐκ ἴσασι ποῦ τῆς γῆς αἱ Ἀθήναι εἰσιν
34. οἱ σοφοὶ ἱατροὶ ἀεὶ ζητοῦσι τίνες αἱ τῶν νοσῶν αἰτίαι εἰσὶν
35. δεῖ τοὺς δικαστὰς τὸν πατέρα εὐρίσκειν τῶν παιδιῶν τίς ταῦτα ἐποίησε γινωσκόντων
36. οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν ὁρᾷ διὰ τὴν νύκτα καὶ ἐρωτᾷ ποῦ ἐστὶ.
37. δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ δικαστὴς λέγειν οὐ δύναται τίς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ πλοίου ἔφευγε
38. οὐκ ἴσμεν ποῦ αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ ἔρχονται, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς ἐρωτᾷν δυνάμεθα.
39. οὐ γινώσκειν δυνάμενοι ποῖ αἱ ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον ἔρχονται, νομίζομεν ἀθανάτους εἶναι.
40. πόθεν ἦλθον οὐδεὶς ἐγίνωσκε τοσαῦτα χρήματα καὶ τοσοῦτο ἀργύριον φέρων.

41. οὐκ οἶδα ποῖ ὁ δικαστὴς ἦλθε.
42. δεῖ γινώσκειν οὐ μόνον τοὺς τῶν ἀνθρώπων λόγον, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον καὶ σκοπεῖν μὴ τίνες λέγουσιν εἶναι, ἀλλὰ τίνες εἰσίν.
43. οἱ ἄνθρωποι ἐθέλουσι γινώσκειν τί τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικόν ἐστιν.
44. τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὁρᾶν οὐ δύναμαι, ἀλλὰ τοῖς κήρυξι ποῦ ὁ κλέπτης ἐστὶ λέγειν βούλομαι.
45. οὐκ οἶδα σαφῶς τί τὸ τοῦ ἀνδρὸς ὄνομα.
46. ὁ κυβερνήτης ἐρωτᾷ τίνα τὰ ὀνόματα τὰ τῶν ναυτῶν ἦν.
47. εἰπὲ μοι τί ποιεῖ ὁ ἀνὴρ
48. βούλονται γινώσκειν τίνες ἐν ταύταις ταῖς οἰκίαις οἰκοῦσιν
49. νῦν ἔξεστί σοι ἐρωτᾶν τίς τὰ χρήματα κλέπτει
50. βούλομαι ὁρᾶν τίς ἐν τῷ ἄντρῳ οἰκεῖ
51. ὁ Ἀπόλλων τὸν ἄνδρα ἐρωτᾷ τί βούλεται
52. ὁ πατὴρ μαθὼν ὅτι κωφὸς ἐγένετο ἡ παῖς, τῷ θεῷ ἐρωτᾷ τί δεῖ ποιεῖν
53. ἰδὼν τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν εἶπε αὐτῇ τί ἡμεῖς ἐπάθομεν
54. τῷ δένδρῳ οὖν προσῆλθε καὶ αὐτὰς ἠρώτησε διὰ τί ἐκεῖ οὕτω κακοδαίμονες καθίζονται
55. ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑλλήνας ἐρωτᾷ ποῖ πορεύονται.
56. δεῖ ἡμᾶς τινὰ ἐρωτᾶν τίνι γῇ προσχωροῦμεν
57. χρὴ τινὰ ἡμῶν λέγειν ποῦ ἐσμέν τοῖς ἐταίροις
58. λέγω τὸν φιλόσοφον γινώσκειν ποῖ ἔρχονται αἱ ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον
59. δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ ποιητὴς οὐ γινώσκει τί τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομά ἐστιν
60. δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ δικαστὴς λέγειν οὐ δύναται τίς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ πλοῖου ἔφευγε
61. δεῖ ἡμᾶς γινώσκειν τί τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομά ἐστιν
62. τοὺς διδασκάλους ἐλέγομεν γινώσκειν τί τὸ τοῦ μαθητοῦ ὄνομα ἦν
63. οὐ γινώσκουσιν οἱ στρατιῶται τίς τα χρεματα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἔπεμπε

SERIE 14

1. ἐγὼ γὰρ θνητὸς ὢν οὐκ ἀτιμάζω τοὺς θεούς.
2. γεωργὸς ὢν τοὺς νόμους γινώσκεις.
3. ναῦται ὄντες κρατοῦμεν κατὰ θάλατταν.
4. κακοδαίμων ὢν ἀπέρχομαι ἀπὸ τῆς πόλεως.
5. ὀλίγοι ὄντες οὐ νικῶσιν ἡμᾶς πολλοὺς ὄντας.
6. ὁ ταῦτα λέγων ἁμαρτάνει.
7. ταῦτα λέγων ἁμαρτάνεις.
8. ὁ τὰ ὄπλα λαμβάνων ἀγαθὸς πολίτης ἐστίν.
9. οἱ σοφισταὶ τοὺς νέους ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς τέχνας, ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν διδάσκοντες.
10. γεωργοὶ ὄντες τοὺς νόμους τοὺς τῆς πόλεως οὐκ ἐγίνωσκον
11. Ἀθηναῖος καὶ εὐδαίμων ὢν, σε μισῶ Λακεδαιμόνιον καὶ κακοδαίμονα ὄντα.
12. οἱ γὰρ δικασταί, σώφρονες ὄντες, ἐκόλασαν τοὺς κλέπτας, πονηροὺς ὄντας.
13. ἐκολάζε ὁ διδάσκαλος τοὺς μαθητὰς τὰ γραμματικὰ οὐ γινώσκοντας
14. εὐδαίμονες οὔσαι οὐ φοβεῖσθε ταύτην τὴν συμφορὰν μεγάλην οὔσαν.
15. οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας τιμῶσιν.
16. ἐλαμβάνον οἱ δικασταὶ τὴν μητέρα τὴν τῆς γυναικὸς τὰ ὄπλα φερούσης
17. εὐδαίμων οὔσα οὐ φοβοῦμαι τὰς τοῦ βίου συμφορὰς δεινὰς οὔσας.
18. τὰς τὸ ἀργύριον κλέπτουσας οἱ ἄρχοντες ἐκόλαζον εἰς τὸ δεσμοτηρίῳ ἄγοντες

19. ἔπεμψέ τις ὑμῶν ταχὺν κήρυκα τοῖς βασιλεῦσι χρήματα φέροντα
20. πρὸς τὸν κλῆρον βαίνων ἤκουσα τὸν τῶν γεωργῶν ψόφον τὸν θησαυρὸν ζητούντων
21. ὁ ποιητὴς καλῶς λέγων τὴν πόλιν ἔσωσε.
22. τοὺς παῖδας ἐδίδαξε ὁ διδάσκαλος τὰ τοῦ Ὅμηρου ἔπη οὐ γινώσκοντας.
23. τῇ γυναικὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἔφερον οἱ ξένοι δῶρα καλῇ οὔσῃ.
24. γυνὴ τις τοὺς πονηροὺς ἄνδρας φοβουμένη αὐτοὺς ἔφυγε, ὀλίγους ὄντας.
25. εἶδον ὑμᾶς αἱ θυγατέρες αἱ τοῦ πολίτου δῶρα μοι πέμποντος
26. οἱ Ἀθηναῖοι κρατοῦντες κατὰ θάλατταν φοβοῦνται τοὺς Λακεδαιμονίους
27. ἐδράμομεν πρὸς τὴν θάλατταν ἐκείνους ἄνδρας φοβοῦντες.
28. γεωργοὶ ὄντες τοὺς νόμους τοὺς τῆς πόλεως οὐκ ἐγίνωσκον
29. οἱ γὰρ δικασταί, σῶφρονες ὄντες, ἐκόλασαν τοὺς κλέπτας, πονηροὺς ὄντας.
30. τί βουλόμενος εἰς τὴν πόλιν οὕτως ταχέως ἔρχῃ;
31. οὐ βοηθοῦσιν ἡμῖν οἱ δοῦλοι χαλεποῖς οὔσι
32. ὁ στρατηγὸς οὗτος, ἄριστος ὢν, οὐ φοβεῖται τοὺς Λακεδαιμονίους πολεμίους ὄντας.
33. τίς οὔσα σὺ βοᾷς καὶ τὴν θύρα κόπτεις;
34. γυνὴ οὔσα τὴν Ἀφροδίτην καὶ πάσας τὰς θεὰς ἐτίμησα.
35. ὁ πατὴρ εἶδε τὸν παῖδα ἐκ τῆς οἰκίας φεύγοντα.
36. ὁρᾷ ὁ βασιλεὺς ἄνθρωπον καλῶς λέγοντα.
37. ἐκείνους οὖν, ἐμπείρους ὄντας κατὰ γῆν, Ἀθηναῖοι νικῶσι κατὰ θάλατταν.
38. ἐκάλεσε ἡ γυνὴ τοὺς στρατιώτας ἰδοῦσα τοὺς Λακεδαιμονίους προσερχομένους.
39. βαδίζουσα εἰς τὴν πόλιν εἶδε ἡ γυνὴ ἄνδρα ἀσπίδα ἔχοντα.
40. ὁ κήρυξ, ἐχθρὸς τοῖς Ἀθηναίοις ὢν, ἐπιστολὰς ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν, ἄριστον τῶν Ἑλλήνων ἄνδρα ὄντα, ἔπεμψε.
41. ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνδρείος ὢν ἐκ τοῦ ἀντροῦ ἐξήλθε δεινοῦ ὄντος
42. ἄρ' ὁρᾷς τοὺς ἰατροὺς πρὸς τὰς Ἀθήνας βαίνοντας;
43. ὁ ἀνὴρ ἀγαθὴν ψυχὴν ἔχων ἀγαθὸς ἐστίν.
44. ταῦτα εἰποῦσαι ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀπῆλθον αἱ γυναῖκες.
45. ὥρᾳτε τὸν τοῦ κήρυκος πατέρα φέροντος τὰ χρήματα τῷ ἐμοῦ ἀδελφῷ;
46. ὁ πατὴρ εἶδε τὸν παῖδα τὸν τοῦ κλέπτου ἐκ τῆς οἰκίας φεύγοντος.
47. οἱ γὰρ ἄνθρωποι, κακοδαίμονες ὄντες, τιμῶσιν τοὺς τῶν θεῶν νόμους, ἀρίστους ὄντας.
48. ταῦτα λέγουσα, εἶδε ὑμᾶς ἡ γυνὴ πρὸς τὴν τοῦ γέροντος οἰκίαν τρέχοντας
49. ἐρχόμενοι πρὸς τὴν μάχην εἶδον οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας φεύγειν ἐθέλοντας
50. εἶδε ὑμᾶς ἡ γυνὴ πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως οἰκίαν τρέχοντας
51. ὁ θεὸς πολλάκις χαίρει τοὺς μὲν μικροὺς μεγάλους ποιῶν, τοὺς δὲ μεγάλους μικροῦς.
52. εἶδε ἡ μήτηρ τὰς θυγάτρας οὐ καλὰς οὔσας.
53. δένδρῳ τινὶ προσελθοῦσα ἤκουσε βατράχους ψόφον ποιοῦντας.
54. ὁ γεωργὸς πέλεκυν λαβὼν ἔτεμε τὰ δένδρα καρπὸν οὐ παρέχοντα.
55. δίκαια λέγοντες οἱ πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσιν
56. οἱ ἄνδρες ἀδικοῦντες κακὰ ποιοῦσι τὴν πόλιν.
57. οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτῶντι.
58. ἄρ' ὁρᾶτε τὴν γυναῖκαν πρὸς τὰς Ἀθήνας βαίνουσαν;
59. εἶδομεν τὴν ἀδελφὴν τὴν τῆς γυναικὸς δῶρα φερούσης τῷ ποιητῇ
60. ὁ Πλάτων τοὺς ἀνθρώπους θεᾶται ἐν τῇ ἀγορᾷ καθιζομένους
61. πολὺν ὄμιλον ὁρῶμεν ἀνὰ τὴν ὁδὸν τρέχοντα

62. ὁ νεανίας μάλα φοβούμενος ταχέως Ἀθήναζε σπεύδει
63. ἄρ' ὁρᾷ τὰς παρθένους τοῖς καλοῖς νεανίαις ἡγούμενας
64. ἔλαβε ὁ δικαστὴς τὸν ἀδελφὸν τὸν τοῦ ἀνθρώπου τὰ χρήματα κλέπτοντος.
65. ὁ δοῦλος ἀφικνεῖται τὸ ἄροτρον φέρων
66. διδάξας τοὺς μαθητὰς τὰ τοῦ ποιητοῦ ἔπη, αὐτοῖς ἡγεσάμην πρὸς τὸ θέατρον.
67. εἶδομεν τὴν ἀδελφὴν τὴν τῆς γυναικὸς δῶρα τῷ ποιητῇ πέμψασαν
68. ἄρ' τῆς γυναικὸς ἀκούετε ἐν τῇ κρήνῃ ταῖς φίλαις διαλεγομένης
69. αἱ κόραι τὸν νεανίαν φιλοῦσι κάλλιστον ὄντα
70. ἡ γυνὴ ἐπὶ τῇ γῇ κεῖται τοὺς ἀγροὺς θεωμένη
71. οἱ γέροντες ἐν τῷ οἰνοπολίῳ ἡσυχάζουσιν ἐλαίας ἐσθίοντες
72. ἄρ' ὁρᾶτε τὸν παῖδα εἰς τὸ τέμενος τρέχοντα;
73. ἡ κορὴ ἢ τὰ ανθὴ φέρουσά ἐστι καλλίστη
74. αἱ νῆες τὴν νῆσον καταλιποῦσαι πρὸς τὸν λιμένα ἔπλεον
75. οἱ δοῦλοι τοὺς βοῦς ἐν τῷ ἀγρῷ λιπόντες ὑπὸ δένδρῳ ἐκάθισαν
76. οἱ ἱερεῖς τὰς θυσίας ποιησάμενοι τῷ Διὶ ἠϋζαντο
77. ὁ δεσπότης τὸν δοῦλον καλέσας τὸν βοῦν εἰσήλασεν εἰς τὸν ἀγρὸν
78. εἶδε ὑμᾶς ἡ γυνὴ πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως οἰκίαν πορευομένους
79. οἱ παῖδες διὰ τῆς ἀγορᾶς πορευόμενοι τῆς τῆς μητρὸς χειρὸς λαμβάνεται
80. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, μένει πολὺν χρόνον πάντα ὁρῶν
81. οἱ ἄνδρες διαλεγόμενοι ἀλλήλοις τὰς γυναικὰς ἔμενον
82. ἐβλέπετε τὸν τοῦ κήρυκος πατέρα φέροντος τὰ χρήματα τῷ ἐμοῦ ἀδελφῷ
83. ὁδὸν μὲν τριῶν ἡμερῶν ποιεῖται, τέλος δὲ, ταχέως βαδίζουσα, οἴκαδε ἤκει
84. ἄρ' οὐχ ὁρᾶτε τὸν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ πονοῦντα;
85. ὁ ἀνὴρ θεᾶται τὰ ἀγάλματα πρὸς τῷ ὁδῷ ὄντα
86. πολλοὶ πολίται τοὺς ξένους ὁρῶσι πρὸς τῷ ἱερῷ μένοντας
87. αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας λείπουν πρὸς τῷ ἱερῷ ἀναπαυομένους
88. ἀκούομεν τῶν ναυτῶν ἐν τῇ νηϊ βοώντων
89. ὁ γεωργὸς ἐκ τῆς οἰκίας ἐξελθὼν τὰς θυγατέρας εἶδεν ὑπὸ τῷ δένδρῳ καθιζόμενας
90. εἰς τὸ ἱερὸν ἀφικόμεναι τῷ ἱερεῖ τὰ χρήματα παρέσχον
91. ὁ πατὴρ τὴν γυναῖκα ἐν τῇ οἰκίᾳ λιπὼν τοὺς παῖδας παρὰ τὸν ἰατρὸν ἤγαγε
92. ὁ μὲν στρατιώτης τοὺς πολεμίους ἔβαλεν, οἱ δὲ φοβούμενοι ἔφυγον
93. ὁ ναύκληρος πάντα παρασκευασάμενος πρὸς τὴν νῆσον ἀπέπλευσε.
94. οἱ ἄνδρες εἰς τὴν οἰκίαν εἰσελθόντες σίτον ἤτησαν
95. πολλὰ κακὰ παθὼν οὐκ ἔφυγε ἀλλὰ ἔπεσε ἀνδρείως μαχόμενος
ὁ στρατιώτης ἀπέθανε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχόμενος
96. ὁ δοῦλος λίθον ἄρας τὸν λύκον ἔβαλε.
97. μάλιστα χαίρει ὁ τὸν ἀγῶνα θεώμενος
98. ὁ παῖς οὐ παύεται πρὸς τοὺς ἐταίρους παίζων
99. ἡ δούλη οὐποτε παύεται ἐργαζομένη
100. ὁ νομίζων ἄδικον τὸν γέροντα φεύγοντα ἐκ τοῦ θανάτου μῶρος ἐστὶν καὶ ἁμαρτάνει.
101. τῶν αθλητῶν οἱ μὲν Ἀθήναζε πορεύονται, οἱ δὲ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ μένουσιν τοὺς ἀγῶνας θεῶμενοι
102. ὁ παῖς δίδωσι τῷ ἀδελφῷ δῶρον καλὸν ὄν.

SERIE 15

1. δεῖ τοὺς δικαστὰς, δικαίους ὄντας, τοὺς πονηροὺς, ἀδίκους ὄντας, κολάζειν.
2. ὁρῶμεν τὸν ἄνδρα λέγοντα ὅτι ἡ ναῦς ἐν τῷ λιμένι ἐστίν.

3. ὁ κυβερνήτης ἐκέλευσε με, ἔμπειρον ὄντα, τὰς ναῦς εἰς τὸν λιμένα ἄγειν.
4. γινώσκων ὁ ἄνθρωπος τὰ ἀγαθὰ πράττειν οὐ θέλει.
5. ὁ δικαστὴς ἀμαρτάνει λέγων τοὺς κλέπτας οὐδὲν ποιεῖν.
6. ὁ κυβερνήτης, τὰ ναυτικὰ γινώσκων, τὰ πλοῖα κυβερνᾶν δύναται.
7. στρατιώτας ὄντας ἡμᾶς κελεύετε ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰς Ἀθήνας ἔρχεσθαι
8. χρή τὴν ἐκκλησίαν ἐθέλουσαν τοὺς νόμους φυλάττειν τοὺς πονηροὺς κολάζειν.
9. ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὄντας τὴν πόλιν σφάζειν.
10. οἱ στρατιῶται ἡμάρτανον λέγοντες οὐδένα ἄνθρωπον εἶναι ἐν τῇ νήσῳ
11. οὐδεὶς λέγειν δύναται ὅτι εἶδετε τὸν κλέπτην εἰς τὴν οἰκίαν φεύγοντα
12. εἶπον βούλεσθαι τὸν στρατηγὸν ἀκούειν πολλάκις τὰ τῶν ναυτῶν ὀνόματα πολλῶν ὄντων
13. ἐρωτᾷ ὁ γέρων ποῦ εἰσὶν αἱ ψυχαὶ, ἀθάνατοι οὐσαι, ἐπεὶ οἱ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι
14. βουλόμενοι αὐτὰ λαμβάνειν, ἐρωτῶσιν οἱ μαθηταὶ ποῦ ἐστὶν τὰ νέα βιβλία
15. εἶπες τὸν στρατιώτην τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς τιμᾶν οὐ βούλεσθαι ξένον ὄντα
16. εἶδομεν πολλοὺς ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἡ πατρίς ἐν κινδύνῳ ἐστίν.
17. τὸν μαθητὴν ἔλεγε γινώσκειν τὸν δοῦλον τὰς ἐπιστολὰς πέμποντα
18. οὐδεὶς λέγειν δύναται ὅτι εἶδομεν τὸν πατέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐκ τῆς ἀγορᾶς φεύγοντος
19. ὁ βασιλεὺς, τοὺς στρατιώτας ὁρῶν, κελεύει τοὺς ναῦτας ἀπὸ τοῦ λιμένος φεύγειν
20. τὴν ἐπιστολὴν γράφων, ἐκέλευσας δούλοις πρὸς τοὺς φίλους αὐτὴν πέμπειν
21. ἐκελεύσαμεν ἐπιστολὰς γράφειν τῇ γυναικὶ τὰ χρήματα ἡμῖν παρέχειν βουλομένη
22. οὐ τὸν θεὸν τιμῶντες, ἐκελεύσατε ἡμᾶς θυσίαν τῷ Διονύσῳ ποιεῖσθαι
23. τὸν δικαστὴν εἶπες κολάζειν τοὺς ἄνδρας αἰτίους ὄντας τῆς τοῦ δήμου συμφορᾶς
24. λέγει ὁ κυβερνήτης τοῖς στρατηγοῖς ὅτι δεῖ τοὺς πολίτας, οὐ γινώσκοντας, τὰ ναυτικὰ μανθάνειν
25. ταῦτα λέγων οὐ βούλεται σέ νομίζειν ἀδίκους εἶναι τοὺς νόμους
26. ἐρχόμενοι πρὸς τὴν μάχην εἶδον οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας φεύγειν ἐθέλοντας
27. βούλομαι τὸν στρατιώτην τὰς ἐπιστολὰς ἔχοντα πρὸς τὰς Αθήνας βαίνειν.
28. χρή τοὺς δικαστὰς, δικαίους ὄντας, ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς ἀδίκους ὄντας δικάζειν καὶ κολάζειν.
29. τὸν θεὸν τιμῶντα ἐκέλευσάς με ἑορτὴν τῷ Διὶ ποιεῖσθαι
30. κελεύσαντες ἡμᾶς τὰς θυσίας τῷ Διονύσῳ ποιεῖσθαι, οἱ ἱερεῖς ἔφυγον ἀπὸ τοῦ ἄστεως.
31. τί ἐν νῷ ἔχεις λέγουσα ὅτι τις τὰ βιβλία ἔκλεψε νέα ὄντα;
32. χρή τοὺς νομίζοντας ἀδίκους τοὺς νόμους εἶναι ἀποθνήσκειν.
33. τοὺς ταῦτα ποιήσαντας δεῖ τὴν πόλιν κολάζειν καὶ πρὸς τὸ δεσμοτήριον ἄγειν.
34. μαθὼν ὅτι οἱ πολέμιοι ἐγγὺς εἰσὶν, ὁ στρατηγὸς τοὺς πολίτας τὰ ὄπλα λαβεῖν ἐκέλευσε.
35. τοὺς δικαστὰς εἶπες λαβεῖν τὸν πολίτην τὰ χρήματα κλέψαντα.
36. δεῖ ἡ πατρίς ἐλεύθεραν εἶναι καὶ, ἐλεύθεραν οὖσαν, χρή τοὺς ξένους καὶ τοὺς πολεμίους τιμᾶν καὶ φοβεῖσθαι.
37. οὐκ ἐδύνατο ὁ φύλαξ εὐρεῖν τοὺς ἐταίρους ἐκ τῆς πόλεως φεύξαντας.

38. τὸν μαθητὴν ἔλεγε γινώσκειν τὸν δοῦλον τὰς ἐπιστολὰς πέμποντα
39. οὐ γινώσκοντες τί δεῖ ποιεῖν, ἐμένετε ἡμᾶς ἐξελθόντας ἤδη ἐκ πολλῶν κινδύνων.
40. οὐδὲν ἐβούλετο λέγειν πολλάκις ἀμαρτήσας.
41. νῦν δύνασαι ὁρᾶν τὸν ἄνδρα τὸν τὰ γενόμενα ἡμῖν εἰπόντα.
42. οὐδεὶς ἐδύνατο ἐρωτᾶν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ οἰκοῦντας τὴν τῆς συμφορᾶς ἐκείνης αἰτίαν.
43. μετὰ ταῦτα ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, μαθὼν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀνὰ τὸ ὅρος ἀνέβαινον, ἐπὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τοὺς τοξότας βέλη βαλεῖν.
44. χαλεπὸν σφῶζειν τοὺς μὴ σφῶζεσθαι βουλομένους.
45. δεῖ τὸν ἄνδρα οὐ τὰ ἀληθῆ λέγοντα κολάζειν.
46. γενόμενοι ἰατροὶ, ἦλθον πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖ τὸν διδάσκαλον ἡῦρον αὐτοῖς βοηθήσαντα.
47. εἶπε τὸν στρατιώτην τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς τιμᾶν οὐ βούλεσθαι, ξένον ὄντα
48. ἐκελεύσαμεν ἐπιστολὰς γράφειν τῇ γυναικὶ τὰ χρήματα ἡμῖν παρέχειν βουλομένη
49. εἶπον οἱ δικασταὶ ἐμέ, γεωργὸν ὄντα, εἰς τοὺς ἀγροὺς ἰέναι οὐ βούλεσθαι
50. τοῖς κακοδαίμοσι βοηθεῖν δυνάμεθα, οὐ τοῖς ὄλβιοις οὔσι
51. κελεύομέν σε, οὐ τοὺς θεοὺς τιμῶντα, τὰς θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ ποιεῖν
52. τοὺς δικαστὰς ἔλεγε ὁρᾶν τὸν πολίτην τὰ χρήματα κλέπτοντα.
53. βουλομένη τοὺς χοροὺς ὁρᾶν, ἐκ τῆς κώμης ἐκβαίνομεν
54. ἡ θυγάτηρ τῷ πατρὶ πειθομένη τὴν μητέρα ἐγείρει καὶ πείθει αὐτὴν πρὸς τὸ ἄστει ἔρχεσθαι
55. ὑμῶν ἀκούομεν βουλόμενοι γινώσκειν τὴν ὑμέτεραν γνώμην
56. ἡ θυγάτηρ τὰ χρήματα τῷ ἀδελφῷ παρασχούσα κελεύει αὐτὸν τῷ ἱερεῖ φέρειν
57. ἡ κόρη τὸ ὕδωρ οὐ δυναμένη τῷ πατρὶ φέρειν οἴκαδε δακρύουσα ἐπανήλθεν
58. ἔδοξε ἡμῖν τοὺς κλέπτας φοβουμένοις διὰ τῶν ὁδῶν οὐ πορεύεσθαι
59. κολάζειν ὁ διδάσκαλος βούλεται τὸν μαθητὴν οὐτε μανθάνοντα οὐτε βιβλία ἔχοντα.
60. βούλεται τοὺς κλέπτας χρήματα οὐ κλέπτοντας ἐλευθέρους εἶναι.
61. δεῖ τὴν γυναῖκα χρήματα ἔχουσαν ὄλβιον εἶναι.
62. ἐρωτᾷ ὁ γέρων ποῖ πορεύονται αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ, ἀθάνατοι οὔσαι
63. οἱ παῖδες, καίπερ τὴν μητέρα ἰδόντες, οὐκ ἐπαύσαντο παίζοντες
64. τοσαῦτη ἦν ἐν τοῖς στρατιώταις ἀπορία, ὥστε οὐ δυνατὸν ἦν πρὸς τὴν μάχην αὐτοῖς ἡγεῖσθαι φοβουμένοις ὑπὲρ τοῦ βίου.
65. αἱ τῶν στρατηγῶν ἀδελφαὶ τὴν Ἑλλάδα σφῶζειν κελεύειν οὐ δύνανται